

Ja heitä kutsutaan "Herran lunastetuiksi" Jesaja 62:12

Kun olin pieni poika, kuljin kerran isän kanssa erään vanhan kaupungin läpi. Tulimme myös »velkatornin» luo.

»Katsohan», selitti isä, »kun entisaikaan joku oli tehnyt velkaa, jota hän ei pystynyt maksamaan, hänet suljettiin tähän torniin ja pidettiin siellä niin kauan, että velka tuli maksetuksi.»

Järkyttyneenä katselin vanhoja muureja ja ihmettelin isälle: "Eihän tornissa voinut ansaita mitään. Sitten hän ei ikinä päässyt sieltä pois."

"Kyllä sentään", vastasi Isä, »mikäli joku maksoi hänen puolestaan ja lunasti hänet vapaaksi."

Pystymmekö kuvittelemaan, miltä vangista tuntui, kun ruosteinen ovi odottamatta avautui? Eiköhän vain mies langennut hyväntekijänsä kaulaan? Osaammeko eläytyä tähän tilanteeseen?

Oikeat kristityt osaavat, sillä tässä kerrotaan heistä. "Heitä kutsutaan Herran lunastetuiksi" Oikeastaan olisi sanottava: "Herran vapaaksi ostamiksi".

He ovat ihmisiä, joille on jonakin päivänä pelottavana valjennut, että Jumalan käskyt on tarkoitettu noudatettaviksi. Ja sitten he ovat kauhistuneina todenneet, että he ovat tähänastisella välinpitämättömyydellään jo joutuneet suureen velkaan. He ovat yrittäneet parantaa tapansa. Mutta se ei ole onnistunut. Yhtenäkin päivänä he eivät ole suorittaneet määräosuuttaan. Velka on kasvanut päivä päivältä.

Ja sitten he ovat kuulleet ilosanoman: toinen on maksanut heidän puolestaan, itse Jumalan Poika, joka on kuollut heidän edestään. Sen he ovat uskoneet ja lähteneet kiitollisina ja iloisina Jumalan lasten vapauteen. Nyt he ovat "Herran lunastettuja", autuaita ihmisiä.

Wilhelm Busch